

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Opera Mystica V. Ac Mystici Doctoris F. Ioannis A Cruce
Primi Religiosi Discalceati Ordinis B. V. M. De Monte
Carmelo Et Seraphicæ Virginis Theresiæ fidelissimi
coadiutoris**

Juan <de la Cruz>

Coloniæ Agrippinæ, 1639

Capvt II. In quo enumerantur tria detrimenta quæ incurrit Anima, quam diu non manet in tenebris quoad notitas, & digressiones memoriæ, proponit hoc loco primum donum.

urn:nbn:de:hbz:466:1-37873

Et quamuis verum sit vix reperiri Animam, quæ in omnibus omnique tempore moueatur à Deo; ita perpetua fruendo vniõne, vt potentia ipsius Diuino semper moueantur modo; inueniuntur tamen animæ, quæ valde ordinariè adeo in suis operationibus mouentur, neque ipse sunt, quæ se mouent in illo sensu, quo loquitur S. Paulus: quod nimirum filij Dei, illi scilicet, qui sunt vniti, transformatique in eum Spiritu Dei aguntur. Hoc est ad Diuina in suis potentijs opera peragenda, mouentur. Nec mirum operationes esse Diuinas, cum vnio Animæ sit etiam diuina.

CAPVT II.

In quo enumerantur tria detrimenta quæ incurrit Anima, quam diu non manet in tenebris quoad notitias, & digressiones memoriae. proponit hoc loco primum donum.

TRibus nocuentis ac inconuenientibus obnoxius est spiritualis homo, si adhuc naturalibus memoriae notitijs, vt ad Deum pergat, vt voluerit, quorum duo sunt positiua, vnum verò priuatiuum. Primum nocuentum se tenet ex parte rerum mundanarum, secundum ex parte Dæmonis: tertium verò, quod est priuatiuum, nihil aliud est, quam impedimentum & obstaculum, quod notitiæ istæ adferunt tendentibus ad diuinam vnionem.

Primum, quod à rebus mundanis originem trahit: est multis damnis subditum esse, medijs notitijs ac discursibus, exempli gra. falsitatibus, imperfectionibus, appetitibus, iudicij, temporis amissioni & alijs plurius, quæ multas animæ inuehant impuritates. Quod autè necessario multis

debeat falsitatibus irretiri, qui locum præbet notitijs & discursibus, manifestum est: multoties enim verum, falsum illi apparebit, & certum, dubium & è contra, vix enim veritatem vnã radicis exploratam habere possumus. A quibus omnibus malis liber euadit, si obscurauerit memoriam circa omnes discursus, & notitias.

Imperfectiones verò ad singulos passus occurrunt memoriae in ijs, quæ audiuit, vidit, olfecit, tetigit, & gustauit, quibus in rebus aliquam illi affectionem iam doloris, iam timoris, iam odij, spei vanæ, inanis gaudij, gloriæ vanæ, adhærere necesse est, quæ omnia ad minus imperfectiones sunt, & interdum peccata venialia manifesta. Hæc autem vniuersa puritatem perfectam, & simplicissimam cum Deo vnionem impediunt.

Quod autem etiam appetitus ex notitijs istis generentur, perspicue etiam patet; ex dictis enim notitijs ac discursibus naturaliter oriuntur: & solummodo velle discursum notitiamque habere, potest esse esca appetitus.

Quod etiam à iudicijs tentari debeat perspicuum est: non enim potest non impingere in bona malaque aliena, in quo euentu, interdum malum bonum apparet, & bonum malum. Quæ vniuersa mala neminem arbitror euasurum, nisi obsecrando, & obscurando memoriam, quo ad omnia.

Quod si obijcias, optime posse hominem vniuersa hæc quando occurrerint, superare: Respondeo id esse omnino impossibile, si notitias magnipendat; notitijs enim istis, mille ineptiæ sese ingerunt, & quædam earum tam subtiles sunt & delicatæ, vt, ne aduertente quidem anima, aliquid illi de suo affricent & aspergant, quemadmodum pix rei illi, quæ

Q 3 attin-

B.

Iohannis
CruceOpera
Mystica

NVI

124

Multis
falsitatibus
obnoxius
est, qui lo-
cum præ-
bet notitijs
naturalibus
memoriae.

Multas
etiam im-
perfectiones
admit-
it.

Nascitur
ex notitijs
istis appe-
titus.

Iudicia &
tidem.

attingit. Respondeo præterea: commodius vna vice vnoque impetu, vniuersa euinci, memoriam in omnibus abnegando.

Sed obijcies adhuc, licet ita se res habeant, multis tamen pijs cogitationibus & considerationibus de Deo priuari animam, quæ multum illi utilitatis conferunt, vt diuinos consequatur fauores. Respondeo, & dico illud, quod pure fuerit Deus, & iuuerit promouere ritque notitiam illam confusam vniuersalem puram, & simplicem, nullo modo relinqui debere: sed illud tantum, quod in imagine, formâ, figurâ, vel similitudine alicuius creaturæ, memoriam detinet. Loquendo

Maximè prodest anima ad diuinos fauores consequendos puritas, & in quo ea consistat?

Magni momenti consilium.

autem de purgatione istâ actiuâ memoriæ dico, ad hoc vt Deus suos concedat fauores, maxime prodesse animæ puritatem, quæ in eo sita est, vt nullo amore creaturæ, vel rei transitorie, aut efficaci, fortique aduertentiæ illius adhæreat; ex quibus tamen existimo, multa, ob imperfectionem propriam potentiarum in suis operationibus, adhæsurâ. Quam obrem consultius erit addiscere modum collocandi ac constituendi potentias in silentio & quiete, ad hoc vt loquatur Deus; nam (sicut diximus) ad statum hunc adipiscendum naturales operationes deficere debent: quod fit, quando (sicut Propheta ait) peruenit anima secundum istas potentias in solitudinem, & loquitur illi ad cor Deus. *Ducam eam in solitudinem, & loquar ad cor eius.*

Osee 2. 14.

Quod si nihilominus in istis, & dicas, nihil boni obuenturum animæ, nisi consideret memoria, & ad Deum sese reflectat: imò multas eam passuram euagationes ac tepores. Respondeo tibi: impossibile esse aliquid mali, aut distractiones, vel alias ineptias, vel vitia ingredi memoriam, si illa se ab omnibus rebus præsentis vitæ simul, & futuræ abstrahat & recolligat, neque enim patet aditus, per quem ingredi

possint, cum mala ista semper ob memoriæ euagationem irrepant. Hæc certè euenirent, si celestium rerum considerationibus, & discursibus, oclusus ianuis, illas rebus terrenis referamus: verum nos hoc loco omnibus ijs rebus, quæ vnionem diuinam præpedire queunt, vel distractiones inuehere, illas occludimus ac obstruimus, & memoriam ad hoc inducimus, vt quieta & muta permaneat, & vt auditus spiritus solammodo sit in silentio attentus, dicendo cum Propheta: *Loquere Domine quia audit seruus tuus.* Huiusmodi dotibus ornata suam sponfam volebat sponsus in Canticis dicens. *Soror mea sponja, hortus conclusus, fons signatus,* id est, oclusus omnibus rebus, quæ illum ingredi possunt; maneat itaque hortus animæ clausus, absque sollicitudine & pænâ; nam ille, qui ad discipulos ingressus est corporaliter ianuis clausis, suamque illis pacem impertijt, nescientibus eis, nec cogitantibus, id fieri posse; ingredietur etiam spiritualiter animam sine eo, quod ipsa modum sciat, vel certe et cooperetur, dummodo anima potentiarum ianuas, memoriæ videlicet, intellectus & voluntatis, omnibus apprehensionibus oclusas retineat, & ipse Dominus replebit illas pace, *declinando super illam* (sicut per Prophetam ait) *fluuium pacis,* atque ita liberabit eam ab omni metu, suspitionibus, turbationibus ac tenebris, quæ illam formidare faciebant ne forte iam perijisset, aut perditionis itinere graderetur. Interea solícite operam det orationi, & in nuditate ac vacuitate rerum omnium præstoletur, non enim bonum eius tardabit.